

„Ne boj se! Od sada ćeš loviti ljude!“

Bog je kroz povijest pozivao slabe i grešne ljude kako bi im povjerio svoju riječ da je navještaju i kako bi ih učinio dionicima svoga spasenjskoga plana za čovječanstvo. Okolnosti poziva mogu biti vrlo različite kao što se i načini na koje Bog poziva mogu prilagoditi svakom pojedincu. Međutim, uvijek je prisutno iskustvo Boga kroz osobni susret s njegovim licem i njegovom riječju. To iskustvo, taj 'kontakt' s Bogom u potpunosti uključuje onoga koji je pozvan, koji osjeća i prihvaća svoju radikalnu odvojenost od Onoga koji je "posve drugo". Ali kada Bog zove, On ima moć radikalno promijeniti način i život osobe, tako da je svaki poziv ujedno i obraćenje, promjena života, koja je vezana za poslanje.

U susretu Isusa s ribarima na Galilejskom jezeru možemo primijetiti nekoliko elemenata koji karakteriziraju dinamiku poziva. Najprije Božja riječ ulazi u ljudski život, s njim započinje dijalog koji zatim prerasta u poziv i koji postaje poslanje. Isus, u gužvi među narodom koji se „gurao da čuje riječ Božju“ (Lk 5, 1), vidio je dvije barke i ribare. U tom trenutku, suočen sa snagom Isusove riječi, Petar postaje svjestan svoga siromaštva i grijeha koji prebiva u njemu: „Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!“ (Lk 5,8) Susret s Gospodinom iz temelja mijenja život pojedinca, on postaje novi čovjek. Tako je Petra, grešnik, zajedno sa svojim drugovi pozvan biti Isusov učenik i naviještati kraljevstvo Božje među narodima: od lovaca na ribe postaju lovci na ljude, postaju "ribarima ljudi" (Lk 5,10).

Petar je zajedno sa ostalom trojicom prvih Isusovih učenika dozvolio Isusu da ga dotakne svojom riječju i da ta riječ mijenja njegov život. Prepoznajući u Isusu Krista, Pomazanika, Petar napušta svaku sigurnost koju je do tada imao i baca se u Isusovu mrežu. Postaje svjestan da mu ništa i nitko ne može dati ono što Isus nudi i time i na potiče na razmišljanje u čije se ruke mi predajemo i u čiju se mi mrežu bacamo.

vlč. Ivan Valentić, kapelan
10.02.2013.